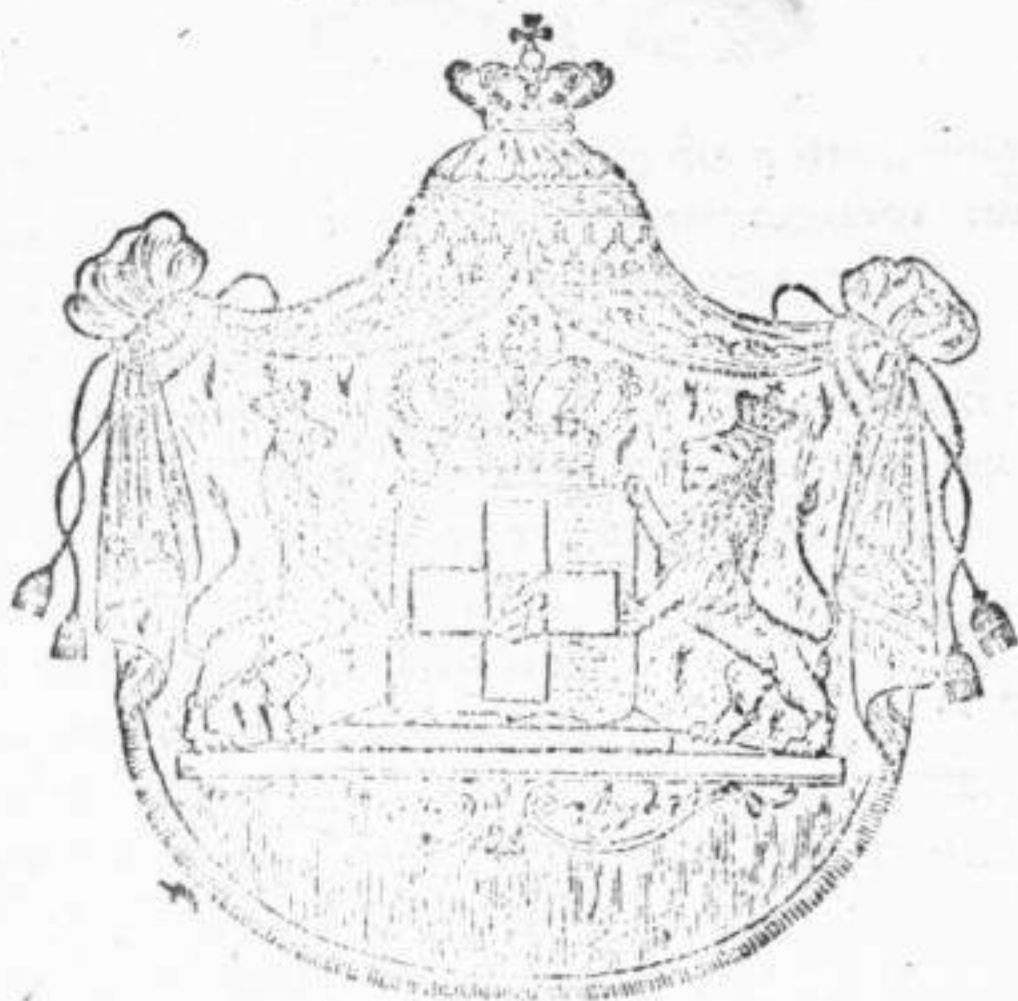

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 1.

1841.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ιανουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος. Περί του επί των ζώων φόρου διά τὸ 1840 ἔτος. — Εἰδικαὶ ὁδηγίαι διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῆς εἰσπράξεως ἀφορῶσαι τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ζώων, διὰ τὸ 1840 κατὰ τὸν ἀπὸ 4 (16) Ἰανουαρίου 1841 Νόμον

ΝΟΜΟΣ

Περί τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1840 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπαλλάξωμεν, ὅσον ἔνεστι, τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τῆς καταπίεσεως, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιᾶσεως τῶν ζώων

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1840, προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν

§. 1.

α.) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτά κατὰ κεφαλὴν

β.) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν

γ.) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν

δ.) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου

α.) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων. (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων)

β.) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσιν, μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων

γ.) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφζάζωνται διὰ γῆρας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέ-

ληροῦν, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ, τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησης ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γῇ ἡ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθεῖσιν ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεσχέμασαν καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος εἶλεται πληρωθῇ εἰς τὸν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησης τῶν μὲν χοίρων καὶ τῶν μεγάλων ζώων γίνεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν δὲ ποιμνίων, αἰγῶν καὶ προβάτων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1841.

Ἄρθ. 5.

Ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου, διὰ μὲν τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἀπαρίθμησην, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ φροντίς πρὸς εἰσπράξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένεν ἡ ἀπαρίθμησης.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα, ἢ ἄλλως ἀπωλεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν, ἐκτὸς μόνον τῶν σφαγέντων χοίρων, τῶν ὁποίων ὁ φόρος θελεῖ εἰσπραχθῇ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων, τῶν συνταχθέντων ἤδη, δυνάμει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γραμματείας. ἂν ἐπὶ τῇ ἀπαρίθμησης...

καίως παρὰ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἢ καὶ ἄλλων πολιτῶν, προήλθεν ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ δόλον τοῦ ἐπιστάτου, παύει θέλει ἐξελέγχει τὴν γενιμένην ἀπαριθμῆσιν ὅσῳ ἔνεστι αὐτὸν ἀμέτῳ, καὶ ἀναφέρει συγχρόνως εἰς τὴν Γραμματεῖαν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται, χρεῖας καλεῖται, τὰ περαιτέρω. Ἄν δὲ ἀναφανῇ, ὅτι τῆς γενομένης παραδρομῆς αἴτιον ἦταν οἱ φορολογούμενοι, θέλει πράττει σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου. Εἰς τὴν περίπτωσηί τινι τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικά ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς νέας ἀπαριθμήσεως.

Ἄρθρ. 8.

Εἴτηρχος ποιμενικοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ διὰ διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, τὰ ὅποια, ὅταν ἴναι ἐκδομένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἔχουν ἰσχὺν δημοσίων ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 9.

Ὅσῳκις ἀνακαλυφθῇ ὅτι οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὴν δευτέραν ἀπαριθμῆσιν, γενομένην κατὰ τὸ ἀνωτέρω 2. ἄρθρ. ὑπέκρυψαν ζῶα, θέλουν παραπέμπεσθαι εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπέκρυψαν τυχόν εἰς τὰς πρώτας ἀπαριθμήσεις. Χάριν δὲ τούτου οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως βεβαιοῦσι τὴν παράβασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ τοῦ Νόμου ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 10.

Δι' ἑκάστον φορολογούμενον δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται πολλὰ διπλότυπα ἀποδεικτικά, ἀλλ' ἓν καὶ μόνον, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ σημειῶνται ὅλα τὰ ζῶα αὐτοῦ κατ' εἶδος. Συγχρόνως ὅμως πρέπει νὰ δοθῇ προσοχὴ μεγίστη, διὰ νὰ μὴν ἐκδοθῶν πολλὰ ἀποδεικτικά διὰ τὸ αὐτὸ ποῖμνον, καὶ ἀκολουθήσῃ ὡς ἐκ τούτου σύγχις εἰς τὴν εἰσπραξίν.

Ἄρθρ. 11.

Διὰ τὰ ζῶα, τὰ ὅποια βόσκουσι κοινῶς, ἀλλ' ἀνήκουσιν εἰς πολλοὺς ιδιοκτήτας, πρέπει νὰ ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ βόσκοντος αὐτὰ ποιμένος, ἓν καὶ μόνον ἀποδεικτικὸν διαλαμβάνον ἐνὸς ἐκάστου ιδιοκτήτου τὸ ὄνομα καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων ζώων, εἰὰ ἴναι γνωστὰ.

Ἄρθρ. 12.

Περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν χοίρων, ἐπεὶδὴ αὕτη ἔλαβεν ἤδη πέρας εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν, πρέπει ἀμέσως νὰ καταστρωθῇ γενικὸς πίναξ, κατὰ τὸ ἐσιώκλειον παράδειγμα, ὅστις θέλει δοθῇ εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ γενῇ φροντίς τῆς εἰσπραξέως τῶν φόρων, καθ' ὅς οἱ ταμίαι θέλουν λάβει ὁδηγίας. Ἐπεὶδὴ δὲ τὰ αὐτὰ φορολογικὰ β.β.λία δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ διὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἐπιλοίπων ζώων, ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως θέλει κρατήσῃ ταῦτα μέχρι τῆς τελείας ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ὁφείλει δὲ ὁ Γενικὸς Ἐπιστάτης τῆς ἀπαριθμήσεως, νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὴν περίστασιν αὐτὴν, διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διορισθέντων διὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν χοίρων ἐπιστάτων, διὰ ν' ἀνακαλύψῃ ὅσους τυχόν χοίρους ἄφησαν ἐκτὸς τῆς ἀπαριθμήσεως· ἀντίγραφον τῆς ἀποσπλησομένης εἰς τὸν ταμίαν σημειώσεως τῶν χοίρων θέλει καθυποβληθῇ εὐθὺς εἰς τὴν Γραμματεῖαν, καθὼς καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς παραδόσεως τοῦ πίνακος εἰς τὸν ταμίαν.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν χοιρῶν ζώων εἶναι ἀνάγκη νὰ γενῇ ἀμέσως κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Νόμου ἄρθρ. 3.

Ἐάν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ὡς ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲν λάβῃ ὑπόνοιαν τινὰ διὰ συμβῆσαν ἀπάτην εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν, ἐκδίδει ἀμέσως τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικά, καὶ προσκαλεῖ τοὺς κτηνοτρόφους διὰ τῶν ὀπλοφόρων, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ὠρισμένην ἡμέραν, ὅραν καὶ τόπον, διὰ νὰ ὑπογράψωσι καὶ παραλάβωσι τὰ ἐκκυπτόμενα ἀποδεικτικά, τῶν ὁποίων τὰ στέλεχη ὑπογράφουν αὐτοὶ· εἰάν δὲ οὗτοι δὲν ἤξεύρουν, ἢ ἀνευ λόγου ἀποποιῶνται τὴν ὑπογραφὴν, εἰς μάρτυς. Ἐάν οἱ κτηνοτρόφοι ἐμφανισθῶσι ἀμφισβητοῦσι τὴν ἀκρίβειαν τῆς γενομένης παρὰ τοῦ ἐπιστάτου ἀπαριθμήσεως, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἀπαριθμήσεως χρεωσθεῖ νὰ μεταβῇ ὅπου εὐρίσκεται τὸ ποῖμνον μετὰ τοῦ κτηνοτρόφου, παραλαμβάνων, ἂν θέλῃ, καὶ ἑα μάρτυρα γινώσκοντα γράμματα, νὰ κάμῃ νέαν ἀπαριθμῆσιν, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἐκδίδει τὸ διπλότυπον ἀποδεικτικόν, τοῦ ὁποίου τὸ στέλεχος ὑπογράφεται παρὰ τοῦ μάρτυρος, ὅταν ὁ κτηνοτρόφος δὲν θέλῃ ἢ δὲν ἤξεύρῃ νὰ ὑπογράψῃ.

Ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων δὲν ἐμφανισθῶν μετὰ τὴν πρώτην πρόσκλησιν, προσκαλοῦνται καὶ δευτέραν ἐγγράφως, ἢ δὲ πρόσκλησις ἐπιδίδεται εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀποδείξει, τὴν ὁποῖαν ὑπογράφει ἐπὶ τούτῳ μάρτυς παραλαμβανόμενος παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος ὀπλοφόρου, ἂν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἤξεύρῃ ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ. Τὰ ἔσοδα τοῦ μάρτυρος, τὰ ὅποια προσδιορίζονται παρὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ τὰ ὅποια δὲν δύνανται ποτὲ νὰ λογισθῶσιν ἐπέκεινα τῶν τριῶν δραχμῶν, πληρόνονται παρὰ τοῦ ἀπειθοῦς κτηνοτρόφου, καὶ ἂν οὗτος δὲν τὰ πληρώσῃ ἀμέσως, τὰ προκαταβάλλει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐπὶ ἀποδείξει παρακαλῆς, καὶ εἰσπράττωνται ἔπειτα ὁμοῦ μὲ τὸν ποιμνιακὸν φόρον.

Ἄν μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην πρόσκλησιν ἔμναι σθῶσι μὲν, φησὶ εἰκήσωσι δὲ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀνωτέρω ἀπαριθμήσεως, ἐνεργοῦνται ὅσα ἐν τῷ γ'. παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὠρίσθησαν. Ἄν δὲ καὶ μετὰ τὴν νέαν ταύτην πρόσκλησιν δὲν ἐμφανισθῶσι, πιστοποιεῖται ἡ ἀπειθεία τῶν παρὰ τοῦ πλησιεστέρου δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρῆδρου, ὑπογραφομένου ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ ἀρμοδίου διπλοτύπου, τὰ δὲ ἐκκοπτόμενα ἀποδεικτικά παραδίδονται εἰς τὴν αὐτὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν ἐπὶ ἀποδείξει, διὰ νὰ μένωσι παρακατατελεμένα, ἐωσέτου παρουσιασθῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ τὰ παραλάβωσιν.

Ἄρθρ. 6.

Ὅστις τῶν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπαλλήλων παραμελήσῃ παντελῶς, ἢ δὲν ἐνεργήσῃ τακτικῶς τὴν ἐκδοσιν τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Ἐάν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἤθελε λάβῃ ὑποψίαν ἀμελείας καὶ δόλου ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν ἐπιστάτων ἀπαριθμήσεως, ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτοπροσώπως νέαν ἀπαριθμῆσιν τῶν ζώων καταβάλλων πᾶσαν φροντίδα διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ αἰτία τῆς συμβῆσης παραδρομῆς. Ἐάν ἡ νέα αὕτη ἀπαριθμῆσις ἀποδείξῃ

Άρθρ. 7.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπᾶσαι τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὅποια αὐτὸς βόσκει ζῶα, ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησην, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησην ὑπάλ-
ληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιά του, ἢ παρ' αὐτοῦ βοσκό-
μικα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλοι τρόπον, δι' ἀπάτης ζημιῶσιν τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀρε-
λομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, υποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπρο-
σπάσθησε τοιουτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνγκαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπηρετής, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δη-
μόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀντα-
μοιβὴν οἱ ἰδιαίτεροι ἐπὶ τῆς ἐπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντων.

Άρθρ. 8.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περὶφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημ-
μέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διοικητικῶν δικα-
στηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὁμῶς πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης. Ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ δικα-
στηρίου.

Άρθρ. 9.

Οἱ Οἰκονομοὶ καὶ ἐπιτρόποι, ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθ-
μησην ἐνεργούντες ἰδιαίτεροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 7, ἀναφερόμενα πρρανο-
μήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπε-
ρατώνει αὐτὴν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Άρθρ. 10.

Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπιτρόποι, ταμίαι, ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτες, θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλοῦς βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἐκδό-
σει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Άρθρ. 11.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόσκιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀρελομένης ἀποζη-
μιώσεως.

Άρθρ. 13.

Πᾶσα διένεξις ἀναφεύσκει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος Νόμου, μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ

τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἂ ἐρῶν, ἀντι-
προσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Άρθρ 13.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπι-
φορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόν-
τος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 (16) Ἰανουαρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΧΑΛΤΖ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῆς εἰσπράξεως, ἀφορῶσαι τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ζώων διὰ τὸ 1840 κατὰ τὸν ἀπὸ 4 (16) Ἰανουαρίου 1841 Νόμον.

Άρθρ. 1.

Μετὰ τὴν ὀρκοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἢ Εἰρηνοδίκου, γίνεται ἀμέσως ἔαρχις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπαριθμήσεως, διαιρουμένης ἐκάστης ἐπαρχίας εἰς ἀνάλογα τμήματα, τῶν ὁποίων τὴν μερι-
κὴν διεύθυνσιν, δι' ἑκάστην μέρος, ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας ἐμπιστεύεται εἰς ἐπιστάτην συνωδευμένον μὲ τοὺς ἀναγκαίους ὀπλοφόρους.

Άρθρ. 2.

Οἱ ἐπιστάται ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι νὰ γράφωσι καὶ ἀριθμῶσι καλῶς, καὶ νὰ ᾔναι ὅσον τὸ δυνατόν εἰδή-
μονες καὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀπαριθμή-
σεως. Εἰς τοὺς ὀπλοφόρους, ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει, δὲν πρέπει νὰ συγχωρῆται νὰ κάμουν ἀπαριθμήσεις ζώων ἄνευ ἐκ τοῦ πληρέως ἐπιβλέψεως τοῦ ἐπιστάτου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦσι.

Άρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὰ μέθοδα ἐκάστης ἐπαρχίας καὶ νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ κέντρον, ὥστε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ διαφεύγῃ τὴν ἀπαρίθμησην κανὲν ποιμνιον, συνεννοουμένων, χρείας τυχοῦσης, πρὸς τοῦτο τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων ἢ τῶν ἐπιστατῶν τῆς ἀπαριθμήσεως μὲ τοὺς ἐπιστάτας τῆς ἀπαριθμήσεως ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν.

Άρθρ. 4.

Ἐκαστος τῶν ἐπιστατῶν θέλει ἐφοδιασθῇ μὲ τοὺς ἀναγκαίους πίνακας, στελλομένους ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Γραμματείας. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς σημειοῦνται ἐν γένει τ' ἀπαριθμούμενα ζῶα κατ' εἶδος, καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνεται εἰς αὐτούς. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμη-
σιν τῶν ζώων τῆς περιφερείας ἐκάστου τμήματος, ὁ ἐπι-
στάτης ὀφείλει νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας τὸν πίνακα αὐτὸν, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ, καὶ συνωδευμένον, χρείας τυχοῦσης, καὶ μὲ παρα-
τηρήσεις.

Άρθρ. 5.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων ὀφείλει, ἄμω λάβῃ τὸν ἀνωτέρω πίνακα, νὰ παραβάλῃ αὐτὸν ἀμέσως μὲ τοὺς πίνακας τῆς περιουσίας ἀπαριθ-
μήσεως, τοὺς ὁποίους ἀφεύκτως πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπὸ ψιν

ρήση εὐθὺς εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸν παραικρὸν καιρὸν, ὥστε κατὰ τὸ τέλος Ἰαννουαρίου νὰ μένουν πρὸς ἀπαριθμήσειν μόνον τὰ λιανικὰ ζῶα, τὸ ὅποιον θέλει εὐκολύνει τὰ μέγιστα τὴν ἐργασίαν τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἀπαριθμήσεως πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Γραμματεία ἀπαιτεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸς τοῦ Φεβρουαρίου ν' ἀπαπερατωθῇ ὑλόκληρος ἡ ἐργασία τῆς ἀπαριθμήσεως. Ἐὰν ὅμως εἰς τινὰς ἐπαρχίας κατασταθῇ τοῦτο ἀδύνατον, πρέπει νὰ τὸ γ.ωρίσῃ ἐγκρίτως ἡ Γραμματεία.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὀφείλουν, μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν πίνακα τῶν ζῶων κατ' εἶδος καὶ κατ' ἐπιτρίχιν κατὰ τοὺς ἀποστειλλομένους παρὰ τῆς Γραμματείας ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ, ὀδηγούμενοι εἰς τοῦτο ἀπὸ τῶν εἰδικῶν πινάκων καὶ τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικὰ.

Οἱ πίνακες αὗτοι πρέπει νὰ καταστρωθῶσι μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν εἰς τρία ἀντίγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν στέλλεται ἀμέσως εἰς τὸν τομὴν ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ, τὸ ἕτερον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Γραμματείαν, καὶ τὸ τρίτον στέλλεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, συνωδευμένον μὲ τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν καὶ τοὺς εἰδικούς πινάκας, οἱ ὅποιοι ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ τομῆος τῆς ἀπαριθμήσεως. Τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς παραδόσεως τοῦ πίνακος εἰς τὸν ταμίαν, πρέπει νὰ σταλῇ ἐπίσης εἰς τὴν Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου τῶν χονδρικῶν ζῶων, κατὰ τὸν Νόμον, θέλει γενῆ ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν. Ἐπομένως ἀπαιτεῖται νὰ περαιωθῇ ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν χονδρικῶν ζῶων, ὥσιν τὸ δυνατὸν τάχιον, καὶ περαιωμένης νὰ πέμπηται εἰς τὸν ταμίαν πῖναξ εἰδικός, κατὰ τὸ ἐγκλειστονδεῖγμα, ὥστε δι' αὐτοῦ νὰ δύναται οὗτος, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, νὰ φροντίξῃ τὴν εἰσπραξὶν τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ παραπομπὴ εἰς τοὺς ταμίαν τῶν τοσούτων πινάκων τῶν χονδρικῶν ζῶων, διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ λαμβάνεται ἀποδεικτικόν, καὶ νὰ καθυποβάλλεται εἰς τὴν Γραμματείαν κατὰ τὰ κανονισμένα, πρὶν εἰσεῖν νὰ σταλῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ γενικοὶ πίνακες τῆς ἀπαριθμήσεως, δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς γενικοὺς διευθυντάς τῆς εἰσπράξεως τοῦ νὰ ἐπαναλάβωσιν εἰς τὸν γενικὸν πίνακα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν χοίρων καὶ λοιπῶν χονδρικῶν ζῶων, ἀλλὰ τότε εἰς τὴν στήλην τῶν παραιτηρήσεων θέλουν σημειῶναι, πρὸς ὁδηγίαν τῶν ταμιῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζῶων, ὅσα διαλαμβάνονται εἰς τοὺς προσταλέντας εἰς αὐτοὺς εἰδικούς πινάκας.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ Γραμματεία περιορίζεται εἰς ταῦτα καὶ μόνον, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαριθμῆσιν, καὶ ἐπιστηριζομένη εἰς τὸν ἐγνωσμένον ζῆλον τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἐλπίζει ὅτι θέλει δοῦν ἡ ἀνήκουσα προσοχὴ, ὥστε νὰ προληφθῇ πᾶν ὅ,τι δύναται ἢ τοὺς φορολογουμένους νὰ προσβάλῃ ἢ τὸ δημόσιον αὐτό.

Κρίνει περὶ τὸν ἡ Γραμματεία, νὰ σημειώσῃ τι εἰς τὴν παρῶσαν περὶ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ Νόμου, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας, περὶ τοῦτου καὶ αἱ περισυναί ὁδηγίαι καὶ ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος θέλει ὀδηγήσῃ τοῦ, ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπ' ἀλλήλους, ὥστε φυλαττομένου ἀκριβῶς τοῦ νόμου νὰ μὴν ἀποστερηθῇ οὐδὲ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του. Θέλει πρὸ πάντων δοῦν προσοχὴ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ζῶων κείνων, ὅσα μετὰ τὴν τριετίαν πρέπει νὰ φορολογηθοῦσι. Ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ γίνεταί μετὰ προσοχῆς ἡ διάκρισις αὕτη, ὥστε καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον νὰ μὴ πάθῃ, καὶ ὁ εὐεργετικὸς σκοπὸς τοῦ Νόμου νὰ τηρηθῇ ἀκριβέστατα, ἀποφυγομένων παντὸς εἴδους παραπόνων.

Πρέπει ἐπίσης νὰ δοθῇ προσοχὴ καὶ προσοχὴ μεγίστη εἰς τὰς διχτάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ Νόμου 7, 8 καὶ 9· διὰ τῶν διχτάξεων τῶν ἄρθρων τούτων ὁ Νόμος ἠθέλησεν νὰ προλάβῃ πᾶσαν εἰς τὸ δημόσιον ζημίαν, τὴν ὁποίαν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ἐκάστου φορολογουμένου εἶναι πιθανὸν νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπιτέρῃ. Ἐὰν ἤθελε παρουσιασθῇ ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρ. 7 προβλεπομένη περίπτωσις, οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι καὶ ἐν γένει οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπ' ἀλλήλοις χρεωστοῦν, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν εισαγγελέων τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, νὰ ἐνεργῶσι τὴν προανάκρισιν ἐν τάξει καὶ ἐν τάχει, ὥστε ἡ ὑπόθεσις νὰ εἰσάγεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τὰ περαιτέρω ἢ μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσις τῶν διατάξεων αὐτῶν θέλει πείσει ἕκαστον, ὅτι, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς μέρους ὁ Νόμος ἠθέλησε νὰ προλάβῃ, ὡς ἐξηγήσαμεν, πᾶσιν πρὸς τὸ δημόσιον ζημίαν, ἀφ' ἑτέρου ἐπρόβλεψεν ὅσα ἦσαν ἀνυχκαῖα πρὸς ἀποφυγὴν ἀτοπημάτων, τὰ ὅποια αἰσχροκέρδεια πολλάκις δύναται νὰ γεννήσῃ διὰ τοῦτο δὲν ἀπαιτεῖται μόνον νὰ πληροφρήσῃ τις περὶ ζῶων ἀποφυγόντων τὴν φορολογίαν, δι' οὗς λόγους τὸ ἄρθρ. 7 διαλαμβάνει, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο δικαστικῶς· πρέπει νὰ γενῶσι προσεκτικοὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπ' ἀλλήλοις κατὰ τοῦτο, διότι πᾶς ἕσ τις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ψευδῶς κατεμήνυσεν, θέλει καταδιώκεσθαι εὐθὺς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ τιμωρεῖται ὡς ἐπὶ ψευδεὶ καταμηνύσει· τὴν ἐξήγησιν ταύτην οἱ οἰκονομ. ἐπίτροποι μετὰ τῶν δικητῶν χρεωστοῦν νὰ κόμωσι διὰ τῶν Δημάρχων καὶ δι' ἐγκυκλίων πρὸς πληροφρίαν ἀπάντων, προσέχοντες οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ Νόμου ἐκτέλεσιν.

Διὰ πᾶσαν τυχόν ἀπορίαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπ' ἀλλήλοις ἤθελον ἔχει ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν τῶν ἐκπλήρωσιν, θέλουν ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ λαμβάνωσι τὰς χρειώδεις διασαφήσεις καὶ ὁδηγίας τ' ἀναφερόμενα παραδείγματα θέλουν σὰς σταλῇ ἀκολουθῶς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰαννουαρίου 1841.

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Τὸ συμβούλιον

Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΣ. Ι. ΒΙΖΟΥΛΑΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

